

Arrest

nr. 53 068 van 14 december 2010
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Angolese nationaliteit te zijn, op 6 september 2010 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 4 augustus 2010.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 10 november 2010 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 13 december 2010.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter F. HOFFER.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HENDRICKX, die loco advocaat H. VAN NIJVERSEEL verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché G. DESNYDER, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart een Angolees staatsburger te zijn van Bavili origine en afkomstig van Massabi, Cabinda. U verhuisde met uw familie op éénjarige leeftijd naar Luanda waar u sindsdien hebt gewoond. U bent nooit teruggekeerd naar Cabinda. U bent sinds 2008 sympathiserend lid van de Cabindese onafhankelijkheidsbeweging Frente de Libertação do Enclave de Cabinda (Flec), omdat uw schoolvriendin Sonia Cardoso u over de toestand in Cabinda vertelde en u vroeg aan te sluiten. U behoorde tot een groep van elf personen die vanuit Luanda de Forças Armadas de Cabinda (Fac) ondersteunden met de aankoop van medicijnen, kleren, voeding en verzorgingsproducten. U deed de inkopen samen met de adjunct-vertegenwoordiger A. N. Verder stond u in voor de

interne communicatie, nam notulen van de vergaderingen, hield de maandelijkse bijdrage bij en rekruteerde twee nieuwe groepsleden.

Op vrijdag 19 februari 2010 ging u na school naar het huis van uw ouders in de Sambizanga wijk. Het huis was door de politie overhoop gehaald en uw ouders waren meegenomen naar het politiebureau te Sambizanga. U kende de reden niet en ging naar het politiekantoor waar u vroeg naar uw ouders. U diende uw identiteitskaart af te geven, waarop men u arresteerde wegens uw Flec lidmaatschap. Uw ouders werden vrijgelaten. De speurder van de Direcção Nacional de Investigação Criminal (DNIC) vertelde u dat men bij A. N. de ledenlijst had gevonden, evenals verslagen met uw handtekening. Daarop waren ze naar u thuis gegaan waar ze een kopie van uw Flec inschrijvingsformulier vonden en een pamflet over de Flec jongerenwerking. U werd opgesloten in het politiebureau van Sambizanga en tweemaal ondervraagd door een speurder van DNIC. Tijdens het tweede verhoor werd er u gevraagd de namen te geven van de andere leden, waarbij de speurder u vastgreep en sloeg. Op 6 maart 2010 kwam er 's avonds een agent, Thomas João, naar uw cel en vroeg naar uw identiteit. Hij bracht u naar buiten. Hij was een vriend van uw vader en had een afspraak met hem gemaakt om u te bevrijden. Hij bracht u met de auto naar Viana, naar het huis van uw tante, waar u onderdook. Na twee dagen kwamen uw ouders naar Viana. Zij zeiden dat u niet in Angola kon blijven omwille van het gevaar voor uzelf en voor uw helpers. Uw ouders contacteerden een kennis, meneer P., om u te helpen het land te verlaten. Twee weken na u ontsnapping kwam de politie naar het huis van uw ouders. Op 20 maart 2010 vertrok u met meneer P. vanuit Viana naar de luchthaven in Luanda en diezelfde dag hebt u Angola verlaten. U kwam op 21 maart 2010 aan in België waar u op 25 maart 2010 asiel hebt aangevraagd.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen een 'gegronde vrees voor vervolging' zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève of een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming niet aannemelijk heeft gemaakt.

Vooreerst maakt u de oorzaak van de door u aangehaalde vervolgingsfeiten, met name uw beweerd (sympathiserend) lidmaatschap van het Flec-Fac, niet aannemelijk.

Hoewel u ongevraagd informatie kon geven over de geschiedenis van Cabinda en het Flec (CGVS 2, p. 2 en p. 4), gaf u meermaals vage of incorrecte antwoorden op vragen met betrekking tot recente gebeurtenissen en feiten aangaande het Flec en Cabinda, waardoor uw kennis een ingestudeerd karakter vertoont.

Gevraagd naar concrete voorbeelden van militaire acties van het Flec, kwam u niet verder dan vage verklaringen over de militaire strijd tussen het Flec en het Angolese leger. U verwees vreemd genoeg naar een strijd die plaatsvond ergens in november in het jaar 75 (CGVS 2, p. 5), hetgeen opmerkelijk is vermits u toen nog niet eens was geboren, laat staan lid was van Flec. U zegt dat het Flec een guerillastrijd voert maar u hebt geen idee van het soort wapens dat zij gebruiken, het aantal Flec strijders en hun militaire strategieën. U stelt hierover dat deze informatie niet op de radio kwam (CGVS 2, p. 5). Er kan worden opgemerkt dat deze bewering geen afdoende verantwoording vormt voor uw onwetendheid, omdat men van een beweerde insider van het Flec toch mag verwachten dat zij andere (meer gespecialiseerde) informatie zou ontvangen dan deze die op de radio aan bod kwam. Wanneer u door de interviewer werd gevraagd of u geen informatie kreeg via de voorzitter, antwoordde u bevestigend, maar u voegde eraan toe dat u deze niet kon onthouden (CGVS, p. 5 en 6). Nochtans zegt u dat er tijdens de maandelijkse vergaderingen gesproken werd over de politieke, militaire en sociale situatie in Cabinda en dat de afgevaardigde jullie bovendien inlichtte over de belangrijkste gebeurtenissen (CGVS 1, p. 13; CGVS 2, p. 4, p. 6 en p. 8).

Verder zegt u dat uw interesse in mensenrechten en uw bezorgdheid over de schending van deze rechten in Cabinda aan de basis liggen van uw lidmaatschap (CGVS 1, p. 13; CGVS 2, p. 2). U kan evenwel Mpalabanda – nochtans de enige en meest bekende mensenrechtenorganisatie in Cabinda – niet bij de juiste naam noemen (CGVS 1, p. 14 en 15; CGVS 2, p. 3) en u kent haar leider d'Agostinho Chicaia niet (CGVS 2, p. 4) (zie informatie in het administratief dossier). U kan ook geen enkel concreet voorbeeld geven van schendingen van mensenrechten in Cabinda of van een leider die in de problemen kwam omwille van zijn Flec leiderschap en u geeft telkens ontwijkende antwoorden wanneer de interviewer aandringt op meer precieze informatie hieromtrent (CGVS 2, p. 2). Het enige voorbeeld dat u geeft is dat van de moord op Folupunga (in feite Victor Landu Mfulumpinga), hetgeen opmerkelijk is vermits hij de leider was van de oppositiepartij PDP-ANA, die vermoord werd in Luanda en niets met de Cabindese zaak te maken heeft (CGVS 2, p. 2 en zie informatie in het administratief dossier).

Daarnaast bevestigt u dat er een vredesakkoord is geweest tussen Flec en de Angolese regering maar kan u geen bijkomende informatie geven over de datum en de inhoud ervan en hebt u slechts zeer vage kennis over het Fórum Cabindês para o Diálogo – dat onder leiding van Antonio Bento Bembe

vanaf 2004 de vredesgesprekken voerde in naam van het Flec, Mpalambanda en de kerk (CGVS 2, p. 7 en zie informatie in het administratief dossier). Bovendien verklaart u ten onrechte dat Bento Bembe zich in Cabinda bevindt, gezien hij aanvankelijk minister zonder portefeuille was, maar recent door MPLA aangesteld werd tot de allereerste minister/staatssecretaris van mensenrechten in Angola en kantoor houdt in Luanda (CGVS 1, p. 13 en zie informatie in het administratief dossier).

Ook met betrekking tot uw eigen activiteiten in uw hoedanigheid van sympathisant zijn er een aantal grote vraagtekens te plaatsen. Zo bewaarde u de maandelijkse bijdragen en het inschrijvingsformulier in de schuif van uw bureau in het huis van uw ouders (CGVS 2, p. 10 en p. 13), waar u enkel in de weekends verbleef (CGVS 2, p. 13). Het is onbegrijpelijk dat u zo onvoorzichtig met deze zaken omsprong, aangezien het hier een clandestiene beweging betreft (CGVS 1, p. 5), u zich bewust was van het gevaar dat uw lidmaatschap zou ontdekt worden (CGVS 1, p. 11) en jullie verscheidene andere voorzorgen troffen, zoals het vermijden van communicatie per telefoon en het afspreken op variërende tijdstippen en plekken (CGVS 2, p. 8 en p. 10).

U stelt eveneens dat het doel van jullie beweging is de onafhankelijkheid van Cabinda te bereiken via vredelievende weg (CGVS 2, p. 6). Dit is geheel in strijd met het feit dat de hoofdactiviteit van jullie groep het verlenen van materiële steun is aan de strijders van het FAC in Cabinda (CGVS 1, p. 6; CGVS 2, p. 6).

Bovendien wordt uw motivatie verder in vraag gesteld door het feit dat u in België geen enkele activiteit ondernam om het Flec verder te steunen – ondanks het feit dat u op de hoogte bent van het bestaan van een Flec-vertegenwoordiging bij de diaspora in Europa en u zelf stelt dat het veilig is en er vrijheid van mening is (CGVS 1, p. 13). De reden die u hiervoor opgaf – met name dat u niet weet waar deze Flec-vertegenwoordiging zich bevindt (CGVS 1, p. 13) – is weinig overtuigend als verantwoording. Van iemand die werkelijk begaan is met de onafhankelijkheidsstrijd van Cabinda zou men immers verwachten dat zij op eender welke manier zou proberen bij te dragen tot deze strijd.

Merkwaardig is ook dat u – als beweerd lid van het Flec met geboorteplaats in Cabinda – nooit naar Cabinda bent teruggekeerd sinds u op éénjarige leeftijd naar Luanda verhuisde (CGVS 1, p. 2 en p. 12). Wanneer u gevraagd werd of u ooit probeerde om naar Cabinda terug te gaan, antwoordde u dat u er niet zou willen wonen, maar wel op vakantie zou willen gaan en dat u plannen had om er ooit naar terug te gaan, maar dit uitstelde omdat uw studies en werk dit verhinderden (CGVS 1, p. 12). Pas wanneer u uitdrukkelijk werd gevraagd of u in het kader van uw Flec-activiteiten zou terugkeren naar Cabinda, antwoordde u dat u graag naar ginder was gegaan in hoedanigheid van sympathisant om er contacten te leggen met jongeren en studenten (CGVS 1, p. 12). Het is merkwaardig dat u uw eventuele terugkeer naar Cabinda niet spontaan kaderde in uw beweerde activiteiten voor het Flec, omdat men van iemand die strijdt voor de onafhankelijkheid van de regio van Cabinda en voor het respect voor de mensenrechten van de Cabindezen toch zou verwachten dat zij uit politieke drijfveren kennis zou willen maken met deze regio eerder dan er op vakantie te willen gaan.

Voorts kunnen er ernstige bedenkingen gemaakt worden betreffende de verklaringen die u aflegde omtrent de vervolgingsfeiten.

U beweert dat uw lidmaatschap van het Flec door de speurders en de politie ontdekt werd toen ze de ledenlijst en verslagen vonden bij de adjunct vertegenwoordiger, A. N.

Daarna sloeg en intimideerde de speurder opdat u de namen van de andere andere groepsleden zou geven (CGVS 2, p. 13). Er kan echter van uitgegaan worden dat zij – precies door het vinden van de ledenlijst bij A. N. - reeds op de hoogte waren van de namen van de andere groepsleden. Het is bevreemdend dat zij tijdens uw ondervraging enkel zouden richten op informatie die ze al hadden en naar geen enkel andere informatie zochten.

U verklaarde eveneens dat uw ouders meteen opgepakt werden toen ze de bewijzen over uw lidmaatschap vonden maar u niet thuis was (CGVS 2, p. 12). Toen u echter ontsnapte uit het politiekantoor duurde het twee weken voordat de politie naar uw ouderlijk huis kwam. Ditmaal werden uw ouders overigens niet opgepakt, maar doorzochten ze het huis om u te vinden. Later, ook toen u het land al verlaten had, trachtten politieagenten in burger u ook naar buiten te lokken via de buurkinderen (CGVS 1, p. 11). Het is ongeloofwaardig dat zij niet sneller kwamen aangezien u ontsnapping reeds vroeger moet opgemerkt zijn. Het is eveneens vreemd dat de politieagenten na de huiszoeking uw ouders niet onder druk zetten om uw schuilplaats te onthullen en ze daarentegen bleven zoeken in uw huis terwijl er reeds werd vastgesteld dat u daar niet was. Deze vaststellingen laten toe om (de ernst van) uw vervolging in vraag te stellen.

De door u neergelegde Cedula Pessoal (uitgegeven op 5 maart 1998 te Camaco) en officiële kopie van uw geboorteakte (uitgegeven op 12 juni 2010 te Luanda) zijn niet van die aard voorgaande vaststellingen te wijzigen, daar deze enkel gegevens bevat betreffende uw identiteit die in casu niet onmiddellijk in twijfel worden getrokken. De vaststelling dat hierop Massabi (Cabinda) als geboorteplaats voorkomt, vormt enkel een bewijs van uw herkomst, maar geenszins van uw activiteiten in het kader van de onafhankelijkheidsstrijd van Cabinda. U legt tot slot geen enkel begin van bewijs

voor van u lidmaatschap van het Flec en van de door u ingeroepen vervolgingsfeiten, noch enig document dat uw reisweg zou kunnen aantonen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekster voert de schending aan van de artikelen 48/3, 48/4 en 69 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: vreemdelingenwet), van artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 alsook van de materiële motiveringsplicht.

Verzoekster volhardt in haar vluchtrelaas. Zij stelt dat zij in tussentijd een bewijs heeft bekomen dat zij ontboden werd bij de Angolese politie en voegt bij haar verzoekschrift twee faxkopieën. Betreffende de inhoud van de motieven van de bestreden beslissing betoogt zij dat het wel vaker voorkomt dat mensen zich voor een ander zijn kar laten spannen zonder verder al te veel te weten over de inhoud en het doelwit van de kar. Zij besluit dat de commissaris-generaal zich blind staart op de achtergrondinformatie en daarmee de werkelijke situatie van verzoekster uit het oog verliest.

2.2.1. Artikel 69 van de vreemdelingenwet werd opgeheven. Dit onderdeel van het middel wordt niet dienstig aangevoerd.

2.2.2. De bestreden beslissing is gesteund op de wezenlijke bevindingen van de commissaris-generaal dat verzoekster zowel haar lidmaatschap bij het Flec-Fac alsook de aangehaalde vervolgingsfeiten niet aannemelijk maakt nu ondermeer blijkt dat de kennis die zij spontaan etaleerde een ingestudeerd karakter heeft, en zij op concrete vragen omtrent militaire acties, mensenrechtenorganisaties in Cabinda, het vredesakkoord en tal van andere zaken geen of foutieve antwoorden gaf (stukken 6 en 3, gehoorverslag van 8 en 26 juli 2010 en stuk 18, landeninformatie), niettegenstaande verzoekster voorhiel op maandelijkse vergaderingen te zijn ingelicht en haar bezorgdheid om de mensenrechten in Cabinda de beweegreden was van haar toetreding tot het Flec. Tevens legde zij bedenkelijke verklaringen af omtrent de vervolgingsfeiten, en heeft zij haar engagement voor het Flec in België niet verder gezet hoewel zij op de hoogte was dat hier een vertegenwoordiging aanwezig is. Voorts legt verzoekster geen enkel bewijskrachtig en pertinent stavingstuk neer ter staving van haar vluchtrelaas of reisroute. Zij legt enkel een *Cedula pessoal* neer en een kopie van een geboorteakte waaruit haar Cabindese afkomst moet blijken. Bij haar verzoekschrift voegt zij een faxkopie bij van Portugeestalige documenten die volgens haar politieconvocaties zijn. Zij stelt ter terechtzitting de originelen te zullen neerleggen. Zulks is evenwel niet geschied. Aan een gemakkelijk door knip- en plakwerk te fabriceren fotokopieën of faxkopieën kan geen bewijswaarde worden verleend.

De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen heeft duidelijk en omstandig de motieven uiteengezet waarop hij zijn beslissing steunt. Deze worden door de Raad beaamt en bij deze overgenomen. Verzoekster beperkt zich ertoe haar asielmotieven summier te herhalen en de vaststellingen van de commissaris-generaal eenvoudigweg te ontkennen, zonder deze evenwel concreet te weerleggen. Zij maakt aldus niet aannemelijk dat zij een gegronde vrees koestert voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar haar land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op veertien december tweeduizend en tien door:

dhr. F. HOFFER,

kamervoorzitter,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

F. HOFFER